

סודות העמוקים של יעקב במצרים

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויחי: "ויזוי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני זיוו שבע שנים וארבעים שנה". רבי יוסי אומר שהלב של יעקב ראה בנבואה במצרים שיהיו בניו בכמה ובכמה גלויות, עד כאן ועד זמן קץ המשיח. והוא יעקב לא הגיע לנבואה של ויחי אלא רק במצרים, והיא נבואה מעולה. ומזה התנבאו כמותה ולא הגיע להם שום אדם מן בני הנבואה אלא רק יעקב ומשה רבנו. וזה שאמר הקדוש ברוך הוא למשה רבנו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת כי תשא: "ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי", וביעקב כתוב: "ויזוי יעקב". הפרוש למילה "ויזוי" היא נבואה שיורדת ממראה שהיא מאירה.

רצה לומר שנבואות הגלות שם קורים לבניו של יעקב בארץ כנען, ובכל ארץ שהתיישב בה מארץ מצרים, הוא הי ה שובר את ליבו כמו שכתוב בפרשת ויחי: "כי יש שבר במצרים". ועל כן הגיע ויחי יעקב בארץ מצרים, והוא יעקב לא היה שמח כי בארץ ההיא היה סיפוקם של עמים, וספירים של כסא הכבוד, ולא היה מגיע לשום אדם לא מן העולם העליון ולא מן העולם התחתון אלא ח"י, וזה הסוד הגדול כמו שכתוב בתורה: "כי לא יראני האדם וחי".

וכמה הוא סוד עליון הוא בפסוק הזה, ואנחנו החברים היינו תמהים עליהם על ויחי שהזכיר עימו יעקב, והיה לו לומר לפני ישראל, וישראל מנין? וזאת אנו למדים מזה כמו שאמר הנביא ירמיהו: "קודש ישראל לה' ראשית תבואתה כל אוכליו יאשמו רעה תבוא אליהם נאום ה' ". ועוד כתוב בספר שמות: "בני בכורי ישראל". ורבי אלעזר בנו של רבי שמעון בר יוחאי אמר: וכי לא אמר הפסוק בספר בראשית בפרשת תולדות: "וימכור את בכורתו ליעקב". ענה לו אביו רבי שמעון בר יוחאי ואמר: בו בזמן שהיו ישראל אמיתיים וצדיקים והיו עושים מצוות והם לא היו רותתים, ישראל. אלא יעקב הוא לבדו. וזאת מפני שטובות עושים היה לעשות להם, וטובות רבות זו בזו. משחטאו עם ישראל, וגלו על חטאיהם ועל מעשיהם הרעים, והם לא היו סובלים אותו שלא יהיו בעולם באמת על חטאיהם, ועל כן על ידי זה באה מידת הרחמים והדין לחוד כמו שכתוב: "וישראל נתתי אותם בארץ גלותם". עוד ממשיך רבי שמעון בר יוחאי ואמר: יפה שאלת בני, האדם שמסתכל ידע אותו, יעקב המחובר עם ויחי קודש, ועל זה הסוד שאומרים יעקב בחר אותו ספיר בכיסאות כבוד.

המשך בעמוד הבא

שנה לפטירתו לעילוי נשמת:

שלמה יחזקאלי בן יפה ז"ל

אמר רבי שמעון בר יוחאי ופתח בפסוק כמו שאמר הנביא ישעיהו: "ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים". "לב נדכאים" זה יעקב כמו שאתה אומר תחת מן הדרגה, וירדה עליו נביאים וברכות במצרים. בא רבי אבא ואמר: הלב רואה שיעקב שהיה במצרים איך נבואתו הייתה מעולה שהארץ הייתה שנואה. בוא וראה, לא זכה לברך לאחד מבניו ולא היה בידו רוח לברך אלא במצרים, וזאת כאשר ברך אותם את כל אחד ואחד וכל זה הוא בסוד, והסוד כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת מקץ: "וירא יעקב כי שָׁכַר בַּמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לִבְנָיו לְמָה תִּתְרָאוּ". בוא וראה, שלא ניתנה נבואה אלא לשבורי לב, וזה כמו שאתה אומר מפרשת מקץ: "רדו שִׁמְהָ וּשְׁכַרוּ לָנוּ מִשֵּׁם וַנְּזוּיָהּ וְלֹא נָמוּת".

בא רבי יוסי ואמר: תחת כסאות כבוד קדוש יעקב ספיר שהיא מידת הדין היא לצידו בא כמו שכתוב בספר בראשית בפרשת וישלח: "לא יעקב יאמר עוד שִׁמְךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שְׁרִית עִם אֱלֹהִים וְעִם אַנְשֵׁים וְתוּכַל". בוא וראה, אתה מוצא שיעקב ראה לצידו מידת הדין, ועוד כתוב בפרשת וישלח: "וַיִּזְרַח לּוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנֵי אֵל וְהוּא צֹלַעַ עַל יַרְכוּ", ופה זה סוד הדבר שגילה הנביא ירמיהו בספר: "אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב".

אמר רבי שמעון בר יוחאי: כאשר גלו מן ירושלים והסירו התמיד, וטימא השונא את ההיכל, ובזמן ההוא לא סבלה המלכות את ישראל על חטאיהם אלא ישראל, וזה מפני שהיא משני צדדים גם רחמים וגם דין. והפרוש הפסוק: "שִׁלָּא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל", כאשר הוא מתפרש בסברתו ישראל יעקב, הוא עליון זה מן זה, ובגללם היה מקל של משה רבנו היה חקוק משני צדדיו משמו הקדוש, היה אחד רחמים בדין ואחד דין בדין.

והסוד הוא כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר במדבר בפרשת בלק: "לא הביט אֶן בֵּיעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵבֶל בְּיִשְׂרָאֵל הִ' אֱלֹהֵינוּ וְתִרְעוּת מִלֶּךְ בּוֹ". ומזה שאנחנו בגלות דחוקים בין שונאים, ואז הסתלקה המלכה מן המלך והיא התרחקה ממנו, והוא ישרה השכינה בינינו והקדוש ברוך הוא יגאלנו, והסוד הוא כמו שאמר הנביא ישעיהו: "כה אמר ה' מלך ישראל וגואלו ה' צבאות". ויחי חי, עוד הוסיף הנביא ישעיהו: "כה אמר ה' השמים כיסאי והארץ הדום רגלי". בוא וראה, כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר ויחי: "וימת יוסף בן מאה ועשר שנים".

המשך בעמוד הבא

לעילוי נשמת:

גניה יחזקאלי בת צ' חלה ז"ל

אמר רבי שמעון בר יוחאי פתח בפסוק כמו שאמר הנביא ישעיהו: "הנה העלמה הרה ויולדת בן וקראת שמו עמנואל" הריון ולידה שמתמלא לגלויות והרבה צרות רבות וזמנים רעים, ואף על פי שיהיו באלו, המלכה היא מזדעזעת ומתרחקת מבעלה, ותהא איתנו בגלות, בת מאה ועשר הייתה חקיקה שנוספה, ירצה לומר והיה עובר מן הגלות מאה ועשר שנים ועוד מאתיים ותשעים הם ביחד ארבע מאות שנים. והיא לא נמנתה גלות יעקב אלא משמת יוסף.

ויהי ימי יעקב שני זייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה, וכאן הוא הסוד בגלות במניין, ומתוקנים יהיו הבנים שגולים, במידת הדין הן שלוש גלויות, הראשונה היא של מצרים שנמשלה בשבעה שנים. רבי היא פתח ואמר את הפסוק ממגילת שיר השירים: "השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ".

אמר רבי שמעון בר יוחאי את הפסוק מתוך הנביא ירמיהו: "מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד". וכאן הוא סוד בגלות תקנה יהיו בני ישראל שהם מותרים בגלויות, וירצה לומר שהם יהיו בנים קדושים שגלו על חטאיהם בדין הרבה שנים, ויהיה כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר ויקרא בפרשת בחוקותי: "ולא תואבו לשמוע לי ויספתי עליכם מכה שבע כוזבאתיכם". ועוד כתוב בספר בראשית: "כי שבעתיים יוקם קיץ", ובגלות הראשונה של המצרים שהיא הייתה קטנה. והגלות השנייה היא גלות השופטים, שהיא נמשלה לארבעים שנים, ושבע שהם רבים ממנו. והגלות השלישית, היא גלות שאנחנו בה והיא ארוכה, שנמשלה למאה שנים לארבעים. וזה הוא שגילה העליון כמו שנאמר בספר דניאל: "ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שומם ימים אלף מאתיים ותשעים".

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויחי: "ויקרב ימי ישראל לבנות". רבי חזקיה אמר: יעקב ראה זו הצרה של הגלות שיהיו קורים לבניו, והוא קירב את נפשו ונדחק למות לא נשאר חי, וכאשר היה יורד מדרגות וזאת בגלל חטאי ישראל לא ירד עימהם בגלות, וזכאי חלקם שאם יעקב לא היה יורד עימהם בגלות הם היו נשארים בין העמים. ועוד כמו שאמר הנביא ישעיהו: "מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה", ועין עונה זה ישראל, "באתי ואין איש" זו השכינה. ועוד אמר הנביא ישעיהו: "הקצור קצרה ידי מפדות ואם אין בי כוח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר", והקדוש ברוך הוא נתן חלק לישראל שלא ישלוט שר אחר בהם, אז ירדו לגלות השכינה איתם והוא רחוק מהמלכה.

"הזוהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

עדיף רוח האבא מרוח הבן

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויחי: "ויקראו ימי ישראל למוות ויקרא לבנו יוסף ויאמר לו אם נא מצאתי בעיניך שים נא ירך תזוזת ירכי ועשית עמדי זוסד ואמת אל נא תקברני במצרים". יעקב חקר את בניו כולם ואמר להם צרות רבות ורעות וגדולות וראיתי להיכנס לדורותיכם, ופה מצאנו רחמים עליונים.

ואם אתם רוצים לצאת מכל צרה הבטיחו לי ותנו בינינו הבטחה, ואתם תעשו אמת ודין ואתם תהיו כאבותיכם, ותצוו בכל דור ודור שיבוא אחריכם, ואם רוצים אתם לעשות כך ותצאו מכל צרה שיבוא עליכם.

אמר רבי שמעון בר יוחאי את הפסוק שאמר הנביא עמוס: "ואתם הציגו בשער משפט אולי יחנן ה' אלוקי צ-ב-א-ו-ת שארית יוסף". **ואם תעשו כך, לא תקברו אחד מן בני מצרים אלא איתי תשובו לכם לארצכם בשלום.** וזה הוא מה שכתוב בתורה: "שים נא ירך תזוזת ירכי", מהו ירך? פתח ואמר את הפסוק מספר תהילים: "חגור חרבך על ירך גיבור הודך והדרך", וזו חרב שהיא עומדת בה ועל חסד ואמת, שתי ספירות שהם לא עוזבות זו את זו ועל כן כמו שכתוב בתהילים: "חסד ואמת יקדמו פניך".

ועוד כתוב במגילת איכה: "פני ה' חילקם", שנקראו בניו ישראל כולם, ואם הם היו טובים בניו ועשו מה שהבטיחו לא מת אחד מבניהם במצרים, שכל טוב וטוב שגוזר שם אלוקים על אנוש, ולא היה אלא על שיהיו טובים ואם לא לא, כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "למען יקים ה' את דברו אשר דיבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכך ללכת לפני באמת" ואם לא לא.

בוא וראה, כמה הוא עדיף רוח האבא מרוח הבן, שכן רוח האבא הוא רוח הבן רוח מרוח הוא עולה, ואם מסייע אויר אחר ברוח באוויר הזה, וזה כמו שאמר הנביא ירמיהו: "פרא למוד מדבר באוות נפשה שאפה רוח". **"הזוהר הקדוש"**

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

סגולות ותפילות

שינוי מזל

כאשר אדם מקבל מינוי חדש, נחשב הדבר כשינוי השם, כדי להיטיב את מזלו. 'להיות זנב לאריות' להתדבק בצדיקים זאת זכות גדולה כדי לשנות את המזל.

סגולה נגד פחד

כאשר מגיע פחד סתמי ללא סיבה, יש לומר את המזמור "תהלה לדוד" (תהילים קמה) שלושה פעמים, ואחר כך את המזמור "יושב בסתר" (תהילים צא) שבעה פעמים. לומר אחרי תפילת 'עלינו לשבח' את הפסוק "אל תירא מפחד פתאום..."

עת רצון

בשעת ברית המילה, כאשר התינוק בוכה, זהו זמן מיוחד להתפלל על הכל, ישועה, רפואה, פרנסה וכו'. שערי שמים נפתחים כדי לקבל את קול הבכי הטהור של התינוק, וכל הבקשות יכולות להכנס יחד. וטוב לומר בזמן זה פרק ו' בתהילים, ולכוון במילים "חנני ה' כי אומלל אני" גם אני נימולתי. יום ירידת גשמים הוא עת רצון, וזוהי שעה טובה להתפלל לקב"ה.

סוף

מקבלים הזמנות להקדשות וברכות

על גבי דיסק mp 3 "תורה אש"

של 5 שעות לדיסק 5 פרשיות מהתורה... לעילוי נשמת, לשערי רפואה, לשערי זיווג, לשערי פרנסה וכלכלה, ולשערי תשובה...ועוד

להזמנות: טל. 054-4577956

עם הקדשה וברכה בתוך הדיסק וע"ג הדיסק

הגלות הקשה עד שיבוא המשיח

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויחי: "ויהי אזור הדברים האלה ויאמר ליוסף אביך זזולה ויקוז את שני בניו עימו את מנשה ואת אפרים". אמר רבי חזקיה הפסוק הזה לא בא להשמיענו מה שעשה, אלא בא הפסוק להביא מה שיהיה בסוף הגלות, וזה כל אלו לסוף המניין שנמנה, פה רוצה לומר שיבוא מלך המשיח ויאמר לו אביך שבשמים נבהל וסבר פניך הוא כיסה והצפין לקץ המשיח, יהי רצון מן אלוקי השמים שיקח את בנו שיתרבו בגלות, ומשנשו בהם, שנשה אותם הקדוש ברוך הוא חובותיהם באמת.

כאשר בא רבי אבא ואמר להם: לדרשה תורה אני בא, חשוב הוא סוד הדבר כמו שכתוב בפרשת ויצא: "ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף ה' לי בן אזור" וזה כמו שפרשנו, וזה שמו הקדוש ביוסף, יאמר הרי אביך אדון עולם שבא לעשות טובה לבנו שיצאו מן הגלות שלהם, ואם אתה לא רוצה באמת שלך, רבוע יקו"ק אחד יעשה אותך, וגם ירצה שתשוב המלכה למקום.

ושאבותינו הם מרכבות שלמעלה כמו שכתוב בספר בראשית: "ויעל אלוקים מעל אברהם", והאבות הם שוקי העולם, ועוד אמר הנביא מיכה: "תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם" וזה שיבוא מלך המשיח.

רבי יוסי פתח ואמר את הפסוק מתוך ספר הנביא זכריה: "והיה יום אחד הוא ייודע לה' לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור", רוצה לומר בזה שיהיו שני מאורעות רעים שבאים לבניו בגלות בארץ שונאיהם, והוא לא יסתכל בהם כמה שנים רבות על חובותיהם באמת, כאן יזנח אותם בארץ שונאיהם, והוא יקח את בניהם שקרה להם רעות אלו וינהיג אותם לארץ טובה וזהו הוא פרוש הפסוק.

והיו שני שרים שהם גדולים ומעולים, והיו דופקים תחת כסאות כבוד של אפוטרופוס של עם ישראל במידה חמישית, וזאת כדי שיהיו בגלות כל זמן זה, וארץ שנושה אותם בארץ שונאיהם.

"הזהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים
לשרון בובליל
ולכל בני משפחתו

כאשר נתפרסם ספרו "חפץ חיים", יצא שמו למרחוק ובחורף ה'תרס"ט שיתף את ר' נפתלי צבי טראפ אשר כיהן כראש הישיבה ואת ר' אלחנן וסרמן בהוצאת "דיבוק" מנערה יהודיה מהכפר פסאלי. תלמידים רבים מרוסיה, פולין, ליטא וגרמניה נהרו ללמוד בישיבה אך הבניין החדש שנבנה היה צר מדי על כן הוחלט לבנות בנין נוסף.

ר' ישראל מאיר מסר את חלקת האדמה שהייתה שייכת לו, כמה נדבנים נדבו את הסכום הדרוש ובשנת ה'תרע"ג נבנה הבניין המפואר של הישיבה שהתקיים עד חורבנה. עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה ר' ישראל מאיר חש מהשפעה גרמנית על רוח הישיבה ובשנת ה'תרע"ט החליט לחלק את הישיבה לשני חלקים: חלק אחד נשאר במקום והשני נדד אל תוך רוסיה הגדולה. ר' ישראל מאיר הגיע עם ישיבתו בערב יום הכיפורים לסמילוביץ שתושביה היהודים קבלוהו בכבוד גדול ובעלי הבתים שבעיר קבלו עליהם החזקת הישיבה. בקיץ שנת ה'תרע"ו הוחלט להיכנס יותר למרכזה של רוסיה והישיבה עברה לסומיטש (מחוז מוהילוב), אך שם התהלכו שמועות כי ר' ישראל מאיר עם ישיבתו "עובדים" לטובת הגרמנים.

עם עלייתם של הקומוניסטים לשלטון התחילה המלחמה נגד הדת אך זכותו ואישיותו של ר' ישראל מאיר עמדה לישיבה ואפילו הקומוניסטים המובהקים רכשו לו כבוד ולא העיזו לנגוע בכבודו. עקב קשיים חדשים שהתעוררו הישיבה עברה לעיר סנובסק (מחוז טשרניגוב). כאשר באו הקומוניסטים היהודים של סנובסק, שלא יכלו לסבול את רוחם האיתן של בני הישיבה הכריחו אותם לעבור על הדת, לעבוד בשבתות ולהפסיק את לימודם. ביום י"ח שבט ה'תרפ"א נפטר מנהלה הרוחני והגשמי של הישיבה, חתנו (ר' הירש לוינסון) לאחר מחלה ובחודש אדר החליט ר' ישראל מאיר לשוב לראדין. כחודשיים שהתה הישיבה במינסק, ר' ישראל מאיר ניצל את דבר הימצאו בעיר זו להשפיע על היהודים מבחינה רוחנית.

המשך בשבע הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה

ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

זיע"א

ליעקב בן רבקה

חוזר בתשובה מלאה כאילו לא חטא

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת מקץ: "ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף". רבי יוסי פתח ואמר: אוי להם לבני אדם שלא יודעים והם לא מסתכלים בדרכי התורה. ואוי להם בו בשעה שהקדוש ברוך הוא יבוא לתבוע מהם את הדין על כל מעשיהם, ואז יקום הגוף והנפש הוא לתת חשבון מכל מעשיהם, וזאת עד שלא ייפרדו הנפש מן הגוף.

ועוד אותו יום הוא יום הדין, בעוד שהספרים הם פתוחים ובעלי דין עומדים לדין. ומפני שאותו הזמן עומד נחש בקיומו לנשוך אותו, ועוד כל האיברים הם רוגשים אצלו. ואז הנשמה נבדלת מהגוף, והיא הולכת ושטה, ולא יודעת הנשמה לאיזה דרך היא תלך, וגם היא לא יודעת לאיזה מקום יעלו אותה. ואוי לאותו יום, שהוא יום של רוגז וקצף של אותו יום. ומשום כך צריך לו לבן האדם להרגיז את יצרו כל יום, ולהזכיר לפניו את אותו יום שיעמוד בדין אצל המלך, וכאשר מכניסים אותו תחת הארץ להירקב, והנשמה היא נבדלת ממנו. ועוד שנינו, לעולם ירגיז אדם של יצר טוב על יצר הרע, והוא יצר הטוב ישתדל אחרי יצר הרע. ואם הלך ממנו אז היאות, ואם הבן אדם לא יעסוק בתורה, שהרי אין לך דבר בכדי לשבור את יצר הרע הוא רק ללמוד תורה. ואם הלך למוטב אז טוב, ואם לא ילך למוטב אז יזכיר לו יום המוות כדי לשבור אותו.

בוא וראה, כאן יש להסתכל, שהרי זה הוא יצר הרע וזה הוא גם מלאך המוות. וכי מלאך המוות הוא נשבר מלפני יום המוות, והרי הוא ההורג של בני האדם הוא, וזה נשמע שזה השמחה של מלאך המוות, ומשום כך הוא מסיט להם לבני אדם תדיר, וזאת בכדי למשוך אותם לזה. וזאת אלא ודאי מה שנאמר שיזכיר לו הבן אדם את אותו יום של המוות, ומפני שהוא שובר את לב האדם, שהרי יצר הרע לא שורה אלא במקום שנמצאת שמחת היין וגם גסות הרוח, וכאשר הוא מוצא אותו ברוח שבור, אז יצר הרע הוא פורש ממנו ולא שורה איתו. ומשום כך צריך להזכיר לו את יום המוות, ומלאך המוות ישבור את גופו ואחר כך הוא הולך לו להביא מישהו אחר. בוא וראה, יצר הטוב הוא רוצה את שמחת התורה, ויצר הרע הוא רוצה את שמחת היין וניאופים וגסות הרוח, ומשום כך צריך הבן אדם להרגיז אותו תדיר מאותו יום גדול, והוא יום הדין, ויום החשבון, שאין לו לבן אדם להגן על עצמו אלא רק במעשיו הטובים והכשרים שהוא עושה בעולם הזה, וזאת בכדי שיגנו עליו באותה שעה שהוא עומד ביום הדין למעלה.

המשך בעמוד הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לשי משיח בן בלה

בוא וראה, כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת מקץ: "וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף". ומה כולם אותם גיבורים וכולם חזקים, ועלם אחד שהביא אותם לבית יוסף והם יראו ופחדו. וכאשר יבוא הקדוש ברוך הוא לתבוע אותנו לדין את הבן האדם, וזאת על אחת כמה וכמה. ומשום כך צריך לו הבן האדם להיזהר מאוד בעולם הזה, ויש להתחזק בו בקדוש ברוך הוא וישים את כל ביטחונו רק בקדוש ברוך הוא, וזאת שאף על פי שהוא חוטא, ואם הוא יחזור ממנו בתשובה שלימה הרי הוא חזק מאוד, ויתחזק בו במלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא כאילו לא חטא.

שהרי השבטים, מפני שחטאו על גניבת יוסף הם היו יראים ופחדים, שאלמלא לא היו חוטאים לא היו פחדים כלל וכלל. וזאת מפני שעוונותיו של האדם הם שוברים את ליבו ואין לו בכלל כח, אז מה הטעם, שהרי אותו יצר הטוב נשבר איתו, ואין לו כח להתחזק על אותו יצר הרע. ועל כן כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר דברים בפרשת שופטים: "מי האיש הירא ורך הלבב, הפרוש "הירא" שיראה זו מחטאים שבידו שהם שוברים את לב האדם.

בוא וראה, לכמה דורות נפרע הקדוש ברוך הוא מאלו חטאי השבטים, שהרי לא נאבד מלפני הקדוש ברוך הוא כלום, ואז נפרע מדור לדור, והרי הדין עומד לפניו תדיר וזאת עד שנפרע, ואז שורה הדין במקום שצריך. ומנין לנו זאת, והוא מחזקיהו. חזקיהו חטא את אותו חטא, שהוא גילה סתרים של הקדוש ברוך הוא לשאר עמים שהם עובדי עבודה זרה, שבכך לא היה צריך לגלות. והקדוש ברוך הוא שלח לו את הנביא ישעיהו ואמר לו: "הנה ימים באים ונישא כל אשר בבינתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבל לא יוותר דבר ה'". בוא וראה, כמה גרם אותו חטא, וזאת מפני שגילה מה שהיה סתום, שכיון ניתן מקום למקום אחר שלא היה צריך לשלוט עליו. ומשום כך אין הברכה שורה אלא במקום סתום, ולכן מה שהעמידוהו מה שהוא סתום ברכה היא שורה עליו, וכיון שהתגלה היה ניתן המקום למקום אחר הוא לשלוט עליו.

וכמו שכתוב בספר איכה שכתב הנביא ירמיהו: "כל מכבדיה היזילוה כי ראו ערוותה גם היא נאנחה ותשוב אחור". אבל "כל מכבדיה היזילוה" וזו היא המלכות בבל, שהרי משם נשלח את הדורון לירושלים כמו שאמר הנביא ישעיהו: "בעת ההיא שלח מרואדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק". ואחר כך, היזילוה", מה הטעם היזילוה מפני כי ראו ערוותה, שהראה להם חזקיהו, שאלמלא כך לא היזילוה אחר כך, ומתוך שהיה צדיק חזקיהו ביותר, התעכב מלבוא, ועוד לא בא בימיו, כמו שאמר הנביא ישעיהו: "כי יהיה שלום ואמת בימי". ואחר כך ניפקד אותו חטא לבניו אחריו. כמו כן אותו חטא השבטים עומד עד אחר כך, וזאת מפני שהדין שלמעלה לא היה יכול לשלוט עליהם, ועד שנמצאה בו השעה להיפרע ונפרע מהם, ומפני כך כל מי שיש לו חטאים בידיו מפחד כל הזמן כמו שכתוב בתורה בספר דברים בפרשת כי תבוא: "והיו זוייך תלמים לך מנגד ופוזדת לילה ויומם ולא תאמין בזוייך". ועל כן כמו שכתוב בתורה הקדושה בספר בראשית בפרשת מקץ: "וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף".

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לקמי תורג'מן בת שמחה**

אפלטון הציע את ספקותיו, ולתדהמתו פתר לו ירמיהו א. כולם:
הוא התבונן בירמיהו במבט מעריץ ופלט: האם ילוד אשה הנך?.. כן, ענה ירמיהו, ילוד אשה אני, וכל החוכמה ששמעת מפי שאבתי מן העצים והאבנים האלו.

לא ירמיהו לבדו התאבל על חורבן הבית. העולם כולו נמלא בכיה ויללה. ומי מיצר תמיד בצרתם של ישראל, אם לא אביהם שבשמים. לך, אמר הקדוש ברוך הוא לירמיהו וקרא לאברהם ליצחק ליעקב ולמשה מקבריהם: הם יודעים לבכות, "ריבונו של עולם" ענה ירמיהו בדחילו: אינני יודע היכן משה קבור. לך, אמר לו הקדוש ברוך הוא, עמוד על שפת הירדן, הרם את קולך וקרא: בן עמרם, בן עמרם: עמוד וראה איך בלעו אויבים את צאנך.

הלך ירמיהו למערת המכפלה ואמר שם לאבות: "עמדו שהקדוש ברוך הוא מבקש אתכם". למה? שאלו האבות, איני יודע אמר ירמיהו שחשש שהאבות יבואו אליו בטענה איך זה קרה דבר נורא זה בימיו.
כך מספר המדרש כדי שנבין מעט, על קצה המזלג, את גודל האסון ואת עומק הצער. כל הארץ חרבה למעשה, כאשר גלו ישראל לבבל, החיות ניטלה מהעופות ומן הדגים שבארץ. חמישים ושתיים שנה מן החורבן לא נראה עוף פורח בארץ ישראל כולה.

הם נדדו אף הם לגלות בבל. האדמה אף היא הזעיפה פנים: היו זורעים בה, אך הזרעים היו נשרפים, פעם אחת החליט גוי אחד להתעקש: "אני אחרוש את האדמה בכוח-ואצליח" אבל כך חשב...חרש הגוי הזה את האדמה בתוקף רב, עד אשר הפכה המחרשה את רגבי האדמה והתיזה אותם על ידו. "אוי" צעק הגוי בבהלה, מרים את ידו כלפי מעלה: "היד" היד אומנם נכוותה ממגעה של האדמה שהייתה חרוכה בתוכה פנימה.

כך נתרוקנה הארץ מבניה וחדלה להיות פוריה. גם גחלת החיים שוב לא לחשה בה כקודם, ואין פלא, כיון שכאשר יצאו הגולים לדרך הייסורים שלהם קרא להם הקדוש ברוך למלאכים ולבא השמים ואמר להם: "בואו נרד לגלות יחד עימם.

המשך בשבע הבא

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

תנו רבנן די מחסורו, אתה מצווה לפרנסו, ואי אתה מצווה לעשרו, אשר יחסר לו אפילו סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו, אמרו עליו על הלל הזקן שלקח לעני בן טובים אחד סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו, פעם אחת לא מצא עבד לרוץ לפניו ורץ הוא לפניו שלשה מילין. (כתובות ס"ז ע"ב)

תנו רבנן: מצות חנוכה נר איש וביתו. והמהדרין נר לכל אחד ואחד. והמהדרין מן המהדרין ב"ש אומרים יום ראשון מדליק שמנה מכאן ואילך פוחת והולך. וב"ה אומרים יום ראשון מדליק אחת, מכאן ואילך מוסיף והולך. אמר עולא פליגי בה תרי אמוראי במערבא ר' יוסי בר אבין ור' יוסי בר זבידא, חד אמר טעמא דב"ש כנגד ימים הנכנסין, וטעמא דב"ה כנגד ימים היוצאין, וחד אמר טעמא דב"ש כנגד פרי החג וטעמא דב"ה דמעלין בקדש ואין מורידין. אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן שני זקנים היו בציזן אחד עשה כב"ש ואחד עשה כדברי ב"ה, זה נותן טעם לדבריו כנגד פרי החג, וזה נותן טעם לדבריו דמעלין בקדש ואין מורידין". (שבת דף כ"א ע"ב)

שנו רבותינו: מעשה בנכרי אחד, שבא לפני שמאי, אמר לו: כמה תורות יש לכם? אמר לו: שתים, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, אמר לו: שבכתב ותורה שבעל פה, אמר לו: שבכתב אני מאמינך ושבועל פה איני מאמינך, גיירני על מנת שתלמדני תורה שבכתב, גער בו והוציאו בנזיפה. בא לפני הלל, גיירו. אמר לו: א"ב ג"ד, למחר הפך לו, על א' אמר לו שהוא ב' ועל ב' שהוא א', אמר לו: והרי אתמול לא אמרת לי כך! אמר לו: לא עלי אתה סומך? אף בתורה שבעל פה עלי סמוך. (שבת ל"א ע"א)

מעשה בנכרי אחד, שבא לפני שמאי, אמר לו: גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה, כשאני עומד על רגל אחת, דחפו באמת הבניין שבידו. בא לפני הלל, גיירו. אמר לו: "ואהבת לרעך כמוך", "מה ששנוא עליך על תעשה לחבריך" זוהי כל התורה כולה. והשאר פירוש הוא לך ולמד. (מס' שבת דף ל"א ע"א)

ברכה לאריכות ימים ושנות חיים: עמוס בובליל בן רחמים

ברכה לאריכות ימים ושנות חיים: רינה בובליל בת נסריה

אם תשאלו מאן דהוא מי הוא המלך היהודי שכיהן בתפקידו פרק הזמן הארוך ביותר, אני מניח שהתשובה המקובלת תהיה דוד או שלמה. ואך טבעי הוא: כל אחד משני אלה שימש במלוכה כארבעים שנה – פרק זמן שמן הראוי להתכבד בו. אני מניח שרק מעטים יידעו לספר שעוזיהו, למשל, מלך על יהודה במשך חמישים ושתיים שנה.

אני יודע בוודאות שהסבירות שמישהו ינקוב בתשובה הנכונה היא נמוכה מאוד. והנה היא: מנשה מלך יהודה, שכיהן בתפקידו לא פחות מחמישים וחמש שנים. הוא היה אדם מורכב, שבמשך עשרות שנים דבק במדיניות פרו-אשורית נוקשה. עד כדי כך ביקש לרכוש את לב נינווה שאף הכניס את הפולחן הדתי שלה אל תוך בית המקדש, השלים עם הבלבול הדתי שהתפשט אז בארץ ושיגר צבא לסייע לאשור במלחמותיה נגד מצרים ומדינות שכנות אחרות. בצד החיוב הוא זכור כמי ששימר את יציבות ארצות בתקופה סוערת

במיוחד; בצד השלילה - כאחד המלכים השנואים ביותר בדברי ימי ישראל. בהיסטוריה רואים לא מעט פעמים שתקופות שלטון ארוכות חופפות ליציבות פוליטית ארוכת שנים. המלכה ויקטוריה, למשל, שלטה בבריטניה ששים וארבע שנים תמימות וראתה עוד בימי חייה כיצד מתייצבת המערכת הפרלמנטארית בארצה, גבולותיה מתרחבים, מסחרה מתפתח וכלכלתה גואה. אבל ויקטוריה לא פעלה בתקופה בה הייתה בריטניה ממלכה זוטרה הנתונה למרותה של מעצמה גדולה ממנה. לעומת זאת, יהודה תחת שליטת מנשה הייתה בדיוק ממלכה מן הסוג הזה – קטנה, קצרת גבולות וכלואה בין שתי מעצמות אזוריות אדירות. ועוד משהו: ממלכת יהודה (כולל השנים בהן

הייתה ממלכה מאוחד עם ישראל (התקיימה, פחות או יותר, בין השנים 1029 לפני הספירה ו-586 לפני הספירה. כלומר, 443 שנה. מנשה שלט על יהודה כשמינית מהזמן הזה. אם מתחילים את הספירה משנת 928 לפני הספירה – שבה, כך מקובל להניח, התחולל הפלוג הגדול בממלכה ויהודה וישראל היו למדינות נפרדות – הרי שרבע מאותו פרק זמן שבין ייסוד לחורבן היה בשליטת אותו מנשה. אפס, המקרא לא מספר לנו עליו יותר מדי.

המשך בשבע הבא

ברכה לשערי תורה ומצוות: לדוד בן שרה

ברכה לשערי זווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

האש יורד לעולם

הדרגה הראשונה, היא דרגה שעומדת בצד של זה וזה צד החושך. זה החושך הוא שעולה תוך הסתר של עשן האש, וזה כולל בגוון עשן אש ובגוון שחור. ואלו הם שלושה גוונים נבדלים לכמה צדדים, והם להתעקם בעיקומי העולם. וגוון העשן הזה הוא יורד לעולם ונכנס לכמה צדדים, וזה מתפשט בכל העולם ומסיט רוחות בני האדם בכעס, וזה להסיט את דרכם ולהתחזק בכעסם. ועל כן כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר". "לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר" - וזו נקיבה. וזה הכעס הוא ששולט ומתגבר בתוך העולם, והוא נכנס בתוך בני האדם ומחזק אותם להרע.

הגוון אש זה הגוון שהוא יורד לעולם, והוא נכנס לכמה צדדים להרע ולהרוג ולשפוך דמים ולהרוג את בני האדם. וזה כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "אם יאמרו לכה אתנו נארבה לך נצפנה לנקי חינם". וזה מפני שיש שופכי דמים לחינם והורגים לחינם, ויש ששופכים דמים והורגים במלחמה, וכל זה מצד הזכר וזה מצד הנקיבה, צד הזכר שופך דמים לחינם כפי שאנו אומרים. ואילו הצד הנקיבה לעשות מלחמות ולהיהרג אלו באלו, וכל המלחמות והריגות אלו באלו מאותו צד הנקיבה הן באות. הגוון השחור, זה הגוון יורד לעולם, והוא יורד להתמנות על כל הפצעים והמכות והתפיסות הגופים ותליה וחנק, וזאת להרע תדיר לבני האדם. ואלו שלושה גוונים נבדלים לכמה צדדי העולם והם מתפשטים אל תוך בני העולם.

גוון עשן זה יורד בעולם, וזה הוא הגוון הראשון שיוצא מתוך הנקודה ששקועה מאותו צל שאנו אומרים שהוא המלאך הרשע ס.מ. אשר רוכב על הגמל. והוא הכעס שלבני האדם בלב הכעס. ותחת זה הממונה הזה יש אלף שש מאות ממונים חבילות מזיקים, שהם כעס בגופם של בני האדם. וזה מפני שיש רוגז ששולט בעולם לעשות דין. אבל הוא זה שהרוגז ששולט והוא נכנס בגופם של בני האדם, שהם כועסים בכעס הזה, וזה הכעס הוא יסוד כל שאר הגוונים לעשות בהם בנין כדי להרע. ומפני שזה העשן יוצא מתוך כעס האש העליונה שמלהטת, וזה הוא ראשון לאותו אש.

"הזוהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

חדווה אינגר בת עאידה ז"ל

סך כל הרצונות הללו, סך כל השורשים הללו, המקיימים את כל המציאות כולה, כלולים בעשר הספירות. עשר הספירות הן מקור ושורש לכל המציאות לפרטיה ולפרטי פרטיה.

עד כמה שהדבר ישמע תמוה, לא רק הממד החומרי מקבל חיותו וקיומו מהספירות, אלא אף הממד הרוחני והנפשי, כלומר סדרי החשיבה, הדרך שבה האדם קובע לעצמו סדרי עדיפויות, המצבים הנפשיים של האדם, החוקיות בתהליך בלת ההחלטות – כל אלה מושרשים בעשר הספירות.

נוכל לסכם נושא זה: אין לך דבר, שום מציאות הן גשמית והן רוחנית, הן במישור המוחשי הן במישור האינטלקטואלי והרגשי שאין לו שורש במחשבת הבריאה. במחשבת הבריאה נסדרו כל הסדרים, נקבעו כל החוקים. במחשבת הבריאה נמצאים כלל השורשים לכל פרטי המציאות הזאת. במנה הספירות ובדרך השתלשלותן הונח הבסיס לכל מערכת החוקים והסדרים, שלפיהם אנו פועלים הן במודע והן בתת מודע. הספירות הן מהות המציאות, הן המציאות המוחלטת והאמיתית, וכל מה שאנו עדים לקיומו סביבנו, הוא המימוש של מחשבת הבריאה, ההוצאה אל הפועל של המחשבה הזאת.

אף שאנו מזכירים את רצון האלוהי המוגבל, עשר הספירות, אין להסיק מכאן חס וחלילה כאילו הרצון האלוהי מתחלק לחלקים. אדרבה, הרצון האלוהי, שהוא מהות כל המציאות, הוא אחדות מושלמת אך מכיוון שאין אנו יכולים להשיג מהות מושלמת, וכדי לשבר את האוזן, אנו משתמשים במונחים של רצון מוגבל וכיוצא באלה. יתר על-כן, בגלל מיעוט שכלנו ובגלל ההגבלה שנשמתנו שבויה בתוך הגוף הגשמי, אין אנו מסוגלים להבין ולתפוס מושגים רוחניים מופשטים ולכן אנו מתייחסים רק אל פעולות הבורא, שיש לנו שייכות אליהן ומתארים אותן לפי ערך שכלנו. לדוגמא: אין ספק, שהשמש מהווה יחידה אחת, אך פעולותיה של השמש נתפסים בתודעתנו בצורות שונות. אור קרני השמש נתפס בתודעתנו בצורות שונות.

המשך בשבוע הבא

ברכה לאריכות ימים ושנות חיים: שאול הרמן בן רבקה

ברכה לאריכות ימים ושנות חיים: מלכה הרמן בת שרה

סודות החוכמה

וראיתי אני שיש יתרון לחוכמה מן הסכלות, ומן הסכלות ממש בא תועלת לחוכמה, שאלמלא לא נמצאת שטות בעולם, לא ניכרה החוכמה ודבריה. חיוב הוא על בן אדם שלומד החוכמה, וזה ללמוד קצת מן השטות ולדעת אותה. מפני שבאה תועלת לחוכמה בגללה. כמו שבא תועלת לאור מהחושך, שאלמלא החושך לא היה ניכר האור, ולא באה תועלת לעולם ממנו.

שנינו, שיש יתרון לחוכמה. לחוכמה סתם. שאמר רבי שמעון בר יוחאי לרבי אבא: בוא וראה, סוד הדבר, לא מאירה החכמה שלמעלה ולא מוארת, וזאת מפני שהשטות שמתעורר ממקום אחר, ואלמלא זה האור והגדולה רבה ויתרה, לא הייתה ולא נראית תועלת החוכמה, ומפני השטות מוארת יותר ומאירים לה יותר, וזה הוא שכתוב שיש יתרון לחוכמה, לחוכמה סתם, מן הסכלות סתם. וכך למטה אלמלא לא הייתה שטות מצויה בעולם, לא הייתה חוכמה מצויה בעולם.

וזהו שרב המנונא הזקן, כאשר היו לומדים ממנו החברים את סודות החוכמה, הוא היה מסדר לפנייהם פרק של דברי השטות, כדי שתבוא תועלת לחוכמה בגללו, זה הוא כמו שכתוב במגילת קהלת: "יקר מחוכמה מכבוד" וזה סכלות מעט, ומשום שהיא תיקון החוכמה וכבוד החוכמה. ועל זה אמר שלמה המלך במגילת קהלת: "וליבי נוהג בחוכמה ולאחוז בסכלות". רבי יוסי אומר: יקר מחוכמה ומכבוד. כלומר כבוד החוכמה ונוי שלה וכבוד הכבוד שלמעלה מה הוא? זה סכלות מעט.

מעט השטות מראה ומגלה כבוד החוכמה וכבוד שלמעלה, יותר מכל דרכי העולם. כיתרון האור מן החושך. והתועלת האור לא באה אלא מן החושך. ותיקון הלבן מה הוא? הוא השחור, אלמלא השחור לא ניכר הלבן, וזאת מפני שהשחור עולה הלבן ומתכבד. אמר רבי יצחק: משל למתוק במר, שלא יודע אדם טעם המתוק וזאת שעד שהוא טועם את המרור, מי עושה זה המתוק, וזה אומר שזה המרור. וזהו שכתוב במגילת קהלת: "גם את זה לעומת זה עשה האלוקים". ועוד כתוב: "טוב אשר תאחוז בזה וגם מזה אל תנח את ידך".

"הזוהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ליעל בת נעמי ודוד

**כמו כן מקבלים כל סוגי הברכות לחוברת הקדושה:
מדי שבוע יופיע הפרשה מתוך ה"זוהר הקדוש"
כמו כן פינות: הזהב, הצדיק, קבלה, נביאים, מלכים..
לקריאה מענגת מהמחבר העורך ומו"ל:**

הרב: ב. אריה

(כל הזכויות שמורות לב. אריה)
0544577956 למינויים: כל שבוע אצלך בבית. B.ARYE@NETO.NET.il טל.

0544 577956

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק ועוצר נשימה !!!

"זוהר האש" ספר הזהב 1 מאת: אריה א. ברדה

על פי "זוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.
בשבועים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי המהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים
בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים מה קורה כשיהודי מתחתן עם גויה" !!!

מזוזות מהודרות למהדרין לכניסת הבית

בגודל 20 על 20 ס"מ ישירות מסופר סת"ם: אריה א. ברדה

"פטום הקטורת" מהודרת

בכתב מהודר של האריז"ל נוסח אשכנזי ובכריכת עור
בגודל 17 על 33 ס"מ מקופלת. ישירות מסופר סת"ם

בקרוב !!!

תורת אש 5

פנינים מ"הזוהר הקדוש"
מאת הרב: אריה א. ברדה
תולדות, ויצא, וישלח,
וישב ומקץ.

בס"ד

הרב אריה א. ברדה
5 שעות של התורה הקדושה

תורת אש 2

עם פנינים ומרגליות של ה"זוהר הקדוש"

היהלום שבכתר

ראה, בלק, קרח,

לשמיעה 3 mp

במדבר ונשא.

שלמה יחזקאלי בן יפה ז"ל

